

Залишуся таки людиною

Поезія - це завжди неповторність... Особливо , коли читаєш поетичні рядки, написані не людьми з далеких країв, минулих епох, які живуть поруч з нами, такі прості у спілкуванні і відкриті душою. Їх твори формують у людини любов до рідного краю , до українського слова, батьківської землі.

Кожному , хто захоплюється поезією, добре відоме ім'я Надії Адамівни Шульжук . Поетичне слово цієї жінки наповнює нас високою духовністю, філософською глибиною ,збагачує інтелектуально звеличує душу і серце благородними почуттями ,чарує несказанною красою. У її душі відображаються життєдайні промінчики сонця, любові , добра , а життєва мудрість, компетентність, педагогічний досвід передаються з покоління в покоління.

Народилася Надія Адамівна в селі Моквин. У юності вона була невпевненим у собі боязким дівчам. Вчилася добре, дуже любила літературу. Її вірші одразу привернули глибиною змісту, поетичною вправністю помічати в природі, в людях те, чого не вдалося іншим . Вищу філологічну освіту здобула у Рівненському педінституті. В ті далекі часи, в кінці 60-х, на початку 70-х років минулого століття, у поліцейській глибинці не вистачало дипломованих вчителів . Надії Адамівні запропонували роботу у Ялинівці, в початковій школі . Потім були Вільхівка, Хотин, Поліське. Перші роки роботи в Поліській школі були найкращим , найпродуктивнішим та найщасливішим періодом у житті Надії Адамівни. Добре пам'ятає усіх тодішніх вихованців . Чимало з них теж присвятили своє життя школі ,а ще прийшло тоді до молодої вродливої дівчині кохання. У передзим'ї познайомилася з місцевим хлопцем Миколою Шульжуком, а весною вже й весілля зіграли...

Мама Надії Адамівни і відомий письменник наш земляк Андрій Кондратюк - сестра і брат. Його творчість завжди чарувала Надію. Тому, певно, любов до поетичного слова, вміння викласти у віршовані рядки побачене, відчуте, закладено в ній генетично. Перші вірші Надії Шульжук були опубліковані на початку 70-х років минулого століття в районній газеті «Ленінським шляхом» ще під дівочим прізвищем Харчук. Її поезії друкувалися також у тижневику «Україна», інших періодичних виданнях, а в 2003 році добірку творів Надії Адамівни вмістив альманах «З берегів Случа», що вийшов у видавництві «Волинські обереги». Збірка поезій «Убрід навпроти течії» - перша книга поетеси, яка вийшла в 2013 році і принесла неабияку славу цій скромній жінці. Кожен рядок її поезії - то своєрідна сповідь перед читачем, перед усім світом.

Нещодавно у районній бібліотеці відбулася презентація нової збірки Надії Шульжук «Між полукіпками літа», яка побачила світ у 2017 році. Протягом заходу текла ріка життя поетеси в її віршах та на слайдах презентації про неї. Незмінна

ведуча Людмила Яковишина повела присутніх стежками життя і творчості поетеси, розкриваючи її талант, захоплення/вміння відтворювати побачене. Зі своєю збіркою авторка знову прийшла до читача, щоб поділитися сокровенним, віднайти в розмаїтті буднів те, що належить лиш їй. Поетичний світ Надії Адамівни розкривається у різних тематичних розділах, з першого з них «Квітне душа моя, наче в раю» розумієш, що поетеса живе красою природи, надзвичайно любить квіти і ця тема займає важливе місце в її творчості. Мотиви рідної природи, села розкривають ностальгічні спогади минулих літ, спогади про батьків. Кожен вірш переповнений любов'ю, добротою душевною, ллються вони з глибини її серця, відкритого для краси. Читач не втомлюється вслухатися у сповідь авторки.

Художник слова, розкриваючи мальовничі картини природи, з болем у серці говорить і про проблеми країни, про трагічні події, що відбуваються на сході України, їй болить доля дітей на захист нашої держави.

«На ослінчик для малечі» Надія Адамівна вмістила вірші про котика Василя і рудого Барса та колночого їжачка. Дітвора із захопленням читатиме ліричні рядки талановитої поетеси.

Присутні у залі мали змогу почути вірші Надії Шульжук у виконанні бібліотекаря читального залу Галини Діхтяр та завідуючої відділом обслуговування районної бібліотеки Олени Логощук. Павло Поліщук, учасник АТО, подарував гості, всім присутнім пісню «Буде нам з тобою що згадати».

Своїми задумами і мріями поділилася поетеса Надія Шульжук, розкривши таємницю, що має чимало поезій на нову збірку. Вона прочитала кілька своїх нових віршів, відповіла на ряд запитань, викликавши симпатію присутніх своєю простотою, щирістю, відвертістю.

Різна тематика розкривається у її творах, хоч головне для поетеси - залишатися людиною.

На завершення свята щирі побажання і привітання адресували пані Надії головний редактор «Надслучанського вісника» Надія Ярмолюк, учениця поетеси, бібліотекар Березнівського ВПУ Галина Гриценко. Зал розцвів різнобарв'ям квітів, подарованих в знак великої шани і поваги до Надії Адамівни.

Хочеться вірити, що дорога між полукіпками літа приведе Надію Шульжук до нових успіхів, а творча нива заврожаїться талановитими віршами.

Марія Антонюк.